

KAPITOLA 2

PRUDIČ BILLY

Všechno to začalo jednoho naprosto obyčejného pondělního rána. Dělal jsem to, co vždycky: Po cestě do školy jsem před sebou kopal kámen a předstíral u toho, že jsem „Rakefák“. Najednou jsem za sebou

HEJ, JOHNNY!

zaslechl silný,
pronikavý hlas.

Sakra! Ani jsem
se nemusel otáčet.
Hned jsem věděl,
o koho jde. Billy alias
Prudič Billy, jak jsem
mu říkal.

Billy Newland mi dělal ze života peklo už ve školce. Dneska chodí na stejnou školu jako já, jen o třídu výš. Tenkrát, když jsme si měli spolu hrát, mi kradl hračky a rozkopával moje hrady z písku. Teď, když už umí chodit a mluvit (teda aspoň trochu), je z něj ještě větší tyran.

Co chce tentokrát? Snažil jsem se ho ze všech sil ignorovat, ale to u Billyho nikdy nefungovalo. Když se mu zachce vyřvávat, nepřestane, dokud to všichni neuslyší.

„Hej, Johnny, mluvím s tebou!“

„P-promiň, ehm, já tě neslyšel.“ (Jo, jsem mizerný lhář.)

„To je mi šumák. Chtěl jsem se tě zeptat: Jaký je tvoje prostřední jméno?“

Jakmile to Billy dořekl, šťouchl do vedle stojícího Alexe C., nejhlupejšího ze svých poskoků. Billy vždycky potřeboval publikum.

Sakra na druhou. Odkud zná mé tajemství? Jak sami vidíte, Johnny mi nevadí – po světě běhají miliony kluků jménem Johnny. Ale Nigel? Kolik kluků s tímhle jménem znáte? Vsaďm se, že uhádnu vaši odpověď: NULA! Nikdo nikdy neměl vědět o tom, že mé prostřední jméno je Nigel. Billy zvlášť ne. Někdo mu